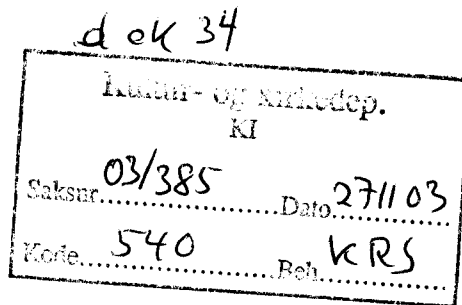

Den Norske kirke Tunsberg biskop

Til
Det Kongelige Kultur- og Kirkedepartement
Kirkeavdelingen
Postboks 8030 Dep
0030 Oslo

Vår dato: 25.11.03

Vår ref.: 03/284 - 7

Deres ref.:

Høringssvar fra Tunsberg biskop – Tjenesteordning for proster og menighetsprester.

Tunsberg biskop viser til brev av 10. oktober 2003 fra departementet til høringsinstansene. Biskopen vil i den sammenheng komme med følgende høringsuttalelse:

Tunsberg biskop vurderer forslaget til tjenesteordning for prost og menighetsprest positivt ut fra et helhetlig synspunkt. Forslaget gir åpenhet for en nødvendig fleksibilitet i utførelsen av prestetjenesten, og bærer i seg muligheter for en bedre styring av personellressurser i kirken.

En forutsetning for begge forslagene, er det grunnleggende faktum at enhver prest først og fremst må være prest i "eget sokn" - d.v.s. ha sin vesentligste tjeneste knyttet til dette særskilte geografiske område. En slik tankegang får følger både for forståelsen av prostens rolle som leder av prestetjenesten (Tjenesteordning proster §1) og for menighetsprestenes forhold til prostiet som tjenstedistrikt (Tjenesteordning menighetsprester §§ 8 – 13.)

Tunsberg biskop mener at folkekirken er svært avhengig av at prestens primære tilknytning til soknet opprettholdes også framtida.

I forbindelse med Tjenesteordning for proster § 5, ønsker Tunsberg biskop at paragrafen bør få en utvidet innledning. I tillegg til den foreslåtte "samordning mellom prestetjenesten og rådenes virksomhet" - bør man også nevne prostens ansvar for å holde seg orientert om menighetsrådenes og fellestrådernes virksomhet og bistå disse organer med faglig veiledning ved behov.

I samme paragrafs siste avsnitt nevnes det at prostens skal holde seg godt orientert om de kirkelig ansattes arbeidsforhold. Det vil da være naturlig å se sammenhengen mellom dette og det vi tidligere har nevnt om å holde seg orientert med rådernes virksomhet. Begge deler er like viktig, og begge deler er en opplagt del av prostens virksomhet når det i § 1 heter at "prostens bistår biskopen i dennes embetsutøvelse." En setning om at "Prosten skal arbeide for et godt åndelig fellesskap mellom de kirkelig tilsatte i prostiet"- vil etter Tunsberg biskops mening være en viktig presisering av prostens oppgave på vegne av biskopen.

Paragraf 5 nevner også prostens ansvar når det oppstår ”konflikter som angår prestatjenesten”. Det er viktig å understreke at dette gjelder prostens oppgave som ivaretager av arbeidsgivers oppgaver i forhold til prestene i en eventuell konfliktsituasjon. Det gjelder ikke den omsorg og åndelige veiledning prosten på vegne av biskopen kan gi i enhver vanskelig situasjon. Prostens oppgave med å bistå biskopen med dennes tilsynsansvar er ikke begrenset til bare å omfatte prestene, men gjelder som tidligere nevnt også for rådenes virksomhet og andre kirkelige ansatte – ikke minst i en vanskelig situasjon.

Dernest er det viktig for Tunsberg biskop å legge vekt på at den nye tjenesteordning for proster innebærer en betydelig økning av arbeidsgiveransvar med dertil hørende kontoradministrativ arbeid. Det er ikke urimelig at hver prost bør kunne regne med administrativ hjelp i halv stilling. Her trenger bispedømmene friske midler for å kunne gi de nødvendige tilskudd til eksisterende stillingsstruktur og til nødvendig nyoppsettelse av ordninger i samråd med de respektive fellesråd. På mange måter vil en vellykket innføring av ny ”Tjenesteordning for proster” i stor grad avhenge av at det administrative rammeverk for utførelsen av prosteoppgaven er skikkelig ivare tatt fra departementet side.

Med vennlig hilsen:

Laila Riksaasen Dahl
Laila Riksaasen Dahl
biskop